

เพราะว่าอนุตรธรรม ไร้รูปลักษณ์ จับต้องมิได้ แต่อาศัยนามกล่าวขานถึง เพื่อให้ศิษย์
 ศึกษาได้จริง ตื่นแจ้งจริง อย่างมีกัมขา เมื่อยามใดใจเจ้าเปิดกว้างรับในธรรมแห่งฟ้าเบื้อง
 บน เมื่อนั้นเจ้าจะรู้ถึงคำว่ารากต้นแห่งอนุตรธรรมอย่างกระจ่าง
 มองเห็นเจ้าทุกคน มีความรู้ มีความสามารถ มีความอวดฉลาดในใจ อาจารย์รู้
 ดี ธรรมะเรียบง่าย ไร้รสชาติ สีสัน มีแต่หลักสัจธรรมความจริงแห่งฟ้าที่จะมอบ
 ให้กับศิษย์ทุกคน หากมาเพื่อจับผิดคิดสงสัย เจ้านั้นอาจมิได้อะไรเลย ธรรมะจริง
 คือความจริงของชีวิต บนโลกที่ทุกชีวิตจะต้องรับรู้ บำเพ็ญให้รู้ตื่น คำว่ารู้นั้น คือ
 ตื่นจากความหลง หลงในรูปที่จับยึด เมื่อใจรู้จักปลงวางลงได้ ก็คลายจากความหลง
 รูปลักษณ์ต่างๆ
 ดังนั้น ใจกายคือธรรมชาติ ที่เกิดดับอยู่กับศิษย์มานาน ดังกิเลสอาภรณ์ที่อยู่คู่กับกาย
 สังขารมานาน เกิดดับเช่นเดียวกัน ใจกระเพื่อม กายกระทำ เป็นไปตามเหตุปัจจัย หาก
 เจ้ารู้จักการบหยุดใจกายที่อกุศล แน่นอนเจ้าคืนสู่ในจิตธรรมเช่นเดียวกัน และวันนี้
 เข้าประชุมธรรมสองวันนั่งให้ครบถ้วนอย่างตั้งใจจริง เพื่อพุทธจิตได้ฟื้นฟูคืนสู่ความ
 สงบบริสุทธิ์ท่ามกลางตนและเพื่อบรรพชนที่รออยู่ เจ้าอย่าลืม ยิ่งกว่านั้นเรียนรู้
 หลักธรรมแห่งพุทธะ เพื่อเจริญตามรอยพุทธะ ปฏิบัติอย่างงดงาม เจ้าทั้งหลาย จะ
 เลียนแบบเจริญรอยตาม นำพาชีวิตกำหนดชีวิตเข้าสู่กระแสธรรมได้ด้วยตน สร้างคุณ
 งามคุณธรรมได้ด้วยตน
 เมื่อยามใดจิตธรรมเปิด...
 เจ้าจะรับรู้จิตเมตตาอันอ่อนโยน
 เมื่อยามใดจิตแค้นเคืองปรากฏ...
 เจ้าจะรับรู้ถึงความร้อนรุ่มแห่งใจที่เป็นทุกข์
 เมื่อใจทุกข์ความชุ่มก็แทรกมา...

ดังนั้นจิตเคืองแค้นต้องรู้วางลงให้อภัยทาน
 มีใครบ้างในโลกหล้า...ที่มีเคยหลงผิด
 มีใครบ้างในโลกหล้า...ที่สมหวังในทุกเรื่อง
 ดังนั้น ชีวิตมนุษย์เป็นไปตามเหตุและผล
 ขอเพียงเจ้าเข้าถึงไซขานจิตแห่งตนเองได้ชัดเจน
 และจิตธรรมก็จะปรากฏหนทางสว่างโดยธรรมชาติ
 เข้าใจไหม
 ศิษย์รักเอ๋ย...
 วิทยหนุ่มสาว วิทยกลางคน หากรู้ศึกษาธรรมะจริง บำเพ็ญจริง ย่อมนำพาชีวิตสดใส เมื่อมี
 เป้าหมายในชีวิต การก้าวเดินสู่จุดหมายย่อมมีขาดจริยธรรมหลักธรรม ชีวิตถึงจะทรง
 ค่า หากขาดคุณธรรมแล้ว จะเก่งฉลาดสักเพียงใด อริยชนก็มีอาจสรรเสริญ
 ดังนั้น เมื่อพบธรรม จงนำพาธรรมอุดหนุนจิตใจตนและครอบครัว ให้เข้าสู่หนทาง
 ธรรม อย่ารอช้าจนใช้ชีวิตปล่อยเวลาให้สิ้นเปลือง รู้จักกตัญญูบิดามารดา ลูกคนใดที่ทำ
 ให้บิดามารดาเจ็บช้ำ เหยียดหยาม ดูแคลน เจ้ารู้
 ไหมชีวิตมีแต่യാแย่ บุตรคนใดรู้จักพระคุณ ตอบแทนพระคุณบิดามารดา ถึงพ่อแม่ดุด่า
 ว่าตักเตือน โดยหน้าที่เจ้าทุกคนจะต้องน้อมจิตเคารพภักดีอยู่เสมอ ความกตัญญูคือ
 คุณธรรมเบื้องต้นแห่งอริยชน จะลืมมิได้เป็นอันขาด
 ดังนั้น ยิ่งรับธรรมะ จะก้าวบำเพ็ญสู่พุทธะ จะขาดซึ่งความกตัญญูมิได้เลย และมีบาง
 คนมีส่วนร่วมในกายวาจาใจ กล่าววาจาตามอารมณ์ตน เจ้ารู้ไหม นานวันไปก่อกรรม
 บาปจากเล็กน้อยสู่ใหญ่ได้ และนั่นคือการกล่าวพูดพร้อยร้อยความกันง่ายง่าย ง่ายต่อ
 การสร้างกรรมปาก เช่นเดียวกันจงตรึกคิดให้ดี
 เข้าใจไหม

ก่อนจากกัน ในวันนี้บุญสัมพันธ์ที่ยลมาลึกล้ำยิ่ง ยากนักจะหาใดเปรียบ และด้วยบุญ
สัมพันธ์นี้ ขอให้ศิษย์ถนอมรักษาประคองธรรมให้มั่นคง
เมื่อยามใดเจอทดสอบ...จงหนักแน่นจิตรธรรมให้มั่นคง
เมื่อยามใดใจกดตันกลัดกลุ้มภายในใจ...จงสงบขบคิดถึงหลักธรรม
นำพ้นจากความกลัดกลุ้มนั้นให้ได้
และวันนี้จากกันมิรู้วณานเพียงใดจึงจะพบหน้า
ได้แต่กล่าว...รักษาจิตรธรรมให้ดี
ได้แต่กล่าว...บำเพ็ญธรรมให้จริงใจ
ได้แต่กล่าว...อดทนอดกลั้น ยามเจออุปสรรคที่ขวางกั้น
ได้แต่กล่าว...ด้วยความห่วงใยและเป็นกำลังใจในยามท้อเหนื่อย
ศิษย์รักเอ๋ย...

อาจารย์ฝากความในใจ จงรู้ส่งเสริมญาติธรรมเก่าให้มากมาก จงรู้ส่งเสริมตนเองให้จิต
ยกระดับ ส่งเสริมซึ่งกันและกัน จับมือมันเอาไว้เพื่อก้าวฝ่าอุปสรรคที่จะเข้ามาจงอย่า
ลืมทุกคำกล่าวของอาจารย์ส่งเสริม จงส่งเสริมญาติธรรมเก่าให้ดี ให้เติมความหนักแน่น
มั่นคงต่อธรรมะ ให้เจริญตามชื่อจุนชื่อหมู ไปสู่ข่งตี้ บู้ชีวสีผุชาอันยังยืน มีทศนะที่
เที่ยงตรงนำพาชน และยิ่งกว่านั้น เจียงซือที่มีทิวี่้อตตามากมาก อาจารย์รับรู้ ได้แต่
หวังว่า วันหนึ่งจะละอตัาแห่งตนลงได้เอง โดยอาศัยธรรมะจริงที่ศึกษาจริง บำเพ็ญจริง
ปฏิบัติจริง เข้าใจไหม

พระโอวาทสังคัคคีสิทธิ์

พระโอวาทพระพุทธเจ้า

ประทานไว้เนื่องในโอกาสประชุมธรรม 2 วัน ณ ไท้ฮั่วเอวี่ยน จ.นครราชสีมา

วันเสาร์ที่ 21 เมษายน พ.ศ.2555

สาธุชนกราบขอประทานพระโอวาทชี้แนะ

อนุตตรธรรมภาวะเดิมสงบ

ค้นพบความสุขุมคัมภีรภาพ

พิจารณาพุทธจิตต้นกำซาบ

น้อมก้มกราบเคารพด้วยศรัทธาจริง

เราคือ

พระพุทธเจ้า

รับบัญชาจาก

พระอนุตตรธรรมมารดา

ลงสู่พุทธสถาน น้อมกายกตัญญู

องค์มารดรแล้ว

ถามศิษย์รักทุกคน สุขสบายดีไหม

น้อมจิตสงบตั้งใจฟัง

ฮา ฮา

ไซซานจิตเดิมพุทธะอันสูงส่ง และน้อมจิตบำเพ็ญตรงสู่นิพพาน กาลเวลาฟ้ามายังโลกอัน
กว้างใหญ่ อดช่วยสาธุชนคนบุญขึ้นนาวาฟ้า ด้วยอาศัยบุญสัมพันธ์บรรจบมา จึงได้พบ
อนุตตรธรรมอันสูงส่ง เมื่อเจ้าเข้าสู่ประตูธรรมรับหนึ่งจุดชี้จากพระวิสุทธิอาจารย์ ฟัง
กระจ่างเข้าถึงหลักธรรมจริง เหตุผลจริง พระโองการฟ้าแท้จริง โดยที่เจ้านั้นเปิดใจ
ศึกษาธรรม เพื่อก้าวเดินบำเพ็ญจริงในหนทางฟ้า อนุตตรธรรม คือดินแดนอัน
สงบบริสุทธิ์ ผู้ที่จะพบ คือผู้มีปัญญาธรรม ที่ไซซานด้วยความเข้าถึงอย่างแท้จริง ไร้อัตตาความมีทิฐิ การยึดมั่นถือมั่นของจิตใจ

แม่ครัว อาจารย์รับรู้ว่ายู่หน้าไฟนั้นเหนื่อยยาก ทำอาหารให้ทุกคนทาน ด้วยความตั้งใจ แต่บางครั้งใจศิษย์วู่วาม กล่าววาจาที่ไม่น่าฟัง จงอย่าลืมหุุดวาจา อาจารย์ห่วงใย มอบผลไม้ให้กับแม่ครัว จงอย่าลืม

บุคลากรทุกคนตั้งใจฟัง ทำงานฟ้า หน้าที่รับผิดชอบตั้งใจทำ ฟ้าคัดเลือกเจ้ามาอย่างดีแล้ว ตั้งปณิธานต่อหน้าพระแท่น ทุกคำกล่าวคือวาจาสัตย์ที่กล่าวออกไป ดังนั้น จงสร้างสรรค์งานอริยกิจให้เจริญ มิเกียจคร้านยามมีงานธรรม เมื่อทำงานมิผิดวันประกันพรุ่ง

เข้าใจไหม

กราบลา

ฮา ฮา ถอย

จุดประสงค์ของวิถีนุตรธรรม

1. เคารพฟ้าดิน
2. กราบไหว้บูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์
3. รักษาชื่อเสียงต่อหน้าที่
4. เชิดชูจริยธรรม
5. กตัญญูทวดต่อพ่อแม่
6. เคารพบูชาพระบรรพจารย์
7. มีสัจจะจริงใจต่อเพื่อน
8. สัมครสมานคนในบ้าน และรักใคร่เพื่อนบ้าน
9. ละบาป บำเพ็ญบุญ
10. รู้ปฏิบัติในคุณสมบัติห้า และคุณธรรมแปด
11. จรรโลงคุณวิเศษในพระธรรมคำสอนของพระศาสดาทั้งห้า
12. ปฏิบัติตามคุณธรรมทั้งสี่ *3 และวัฒนธรรมโบราณอันดีงาม
13. ชำระจิตใจให้ผ่องแผ้ว
14. อาศัยการเนื่อบำเพ็ญธรรมจริง
15. พัฒนาคุณธรรมของธรรมฐานแห่งตน
16. ส่งเสริมคุณวิเศษของจิตเดิมแท้ที่มีประสิทธิภาพให้ถึงที่สุดแห่งความดี
17. ช่วยตนเองให้กำหนดแนวทางของตนได้อีกทั้งช่วยผู้อื่นให้กำหนดแนวทางชีวิตของเขาเองได้
18. อดช่วยโลกให้สงบสุข
19. กล่อมเกลাজิตใจผู้คนให้ดีงาม
20. เพื่อเอกภาพ และสันติธรรมแห่งโลก

พระโอวาทสิ่งศักดิ์สิทธิ์

พระโอวาทพระอาจารย์จิ้ง